

Má cesta II

David Kűhnmund

Pracující lid

Svět potřebuje, dělníky, zedníky,
prodavače, manažery, vrahy,
lékaře, popeláře, pohřebáky,
policajty, úředníky, holiče,
kominíky, svět je potřebuje.

Svět jseš ty, já, my, vy
a těžko se bez těch obejdů obejde.

A my básníci:
s věčně hašišovým úsměvem
na rtech, se srdcem na dlani a
s věčně vychlastanejma jiskřivejma očima.
Očima lásky, touhy, sexu, nenávisti,
s očima strachu a věčné podezřívavosti,
recese a zmatku.
A věčně nultého statku.
A naše duše v nás přebývá,
naše duše je zatracena v poezii.
Vesmír je nehorázně dlouhej,
hvězdy jsou přepych pro mé oči.
Zas spekulujou, že by na Marsu
mohl být život. Našli nějakou
Novou planetu, je rok 2002
a šílenej střelec zas zastřelil
další pouťovou růži.
Další pohřebáci, šílený parte.

Já však žiji, mne se nezbavíte.
Přežil jsem:
porod, Černobyl, pár psychostavů,
absťáky, bodnutí kudlou pod žebra.

Přežil jsem svého dědečka hříbečka,
přežil jsem horskou dráhu.
Přežil jsem krutovládu
svého učitele sebeobrany,
co si ze mne udělal boxovací pytel.
Však svojí smrti se bojím,
tu nechci přežít.
Chci co já chci,
to nikoho nezajímá,
co chce ona, to zajímá mne velice,
myslím, že to chtěj,
já jim to udělám do zadnice
při zatmění měsíce.

(13.10.2002)

Sen se stává pravdou

Ničit dnes znamená tvořit,
proto tvořte dál, stavte velký obchoďáky,
kráčejte a pleňte a pustošte naše děti.
A na ulici dál rozdávejte sladký cukroví.
Vymýšlejte dál své nové hračky,
aby si velká děcka měla s čím hrát.

Já vím,
vy víte,
oni vědí,
že slaná nafta nechutná jejich autům,
rybám a moři také néé́é.

Ó lásko, žijeme v bláznivým světě.
Ó lásko je to naše vina,
že vedle nás vybouchla mina?
Ó je to snad naše vina,
že jsem zas nezaplatil nájem
a bude nám zas zima.

Proklínám vás!
Proklínám vás
a vaše tlustý děti
a vaše prachy,
co na nich stavíte velký televizní kecy.

Ó, bože!
Ó, svatý Ježíši z Nazaretu!
Ó, ty, morbidní podobizno morálních zásad a kodexů!
Ó, ty, tlustej nebeskej Jointe!
Ó, dej mi tu moc je pořádně zhulit!
Ó, chci tvoje rány slíti!
Ó, chci při měsíčku výti
a modlím se k bohu za lepší žití,
ale čím dál víc si uvědomuju, že jsme v řiti!

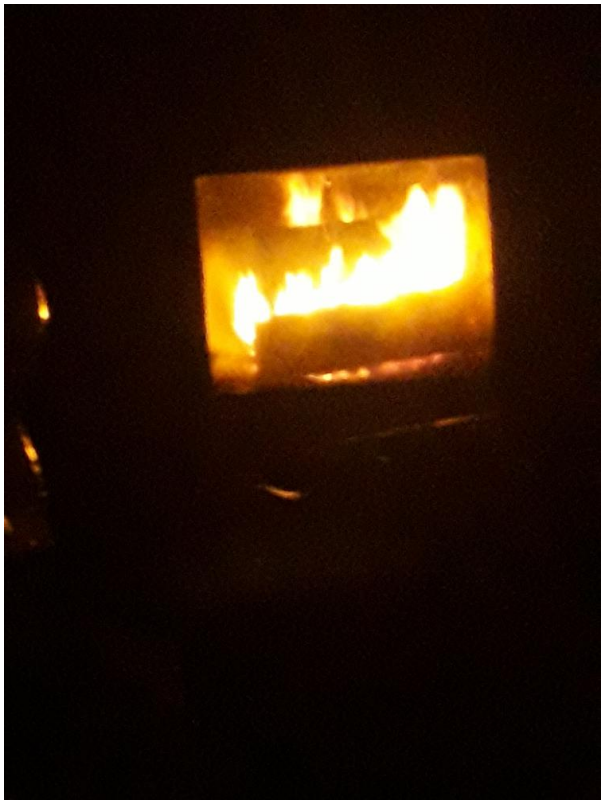
(23.12. 2002)

Od Heleny X pro mě

Pozvu tě na víno, teplý je vzduch
i když tě nevidím,
je mi tvůj duch tak blízko,
že cítím jeho matný povrch.
Je to jen vodní odlesk?
Ale jak velký je můj stesk!
Odháním ho od sebe,
nechci se dívat na tebe.
Tvoje duše je mi dražší,
než nadpozemský cit
a brání mi s tebou být.

(15.9.2002)

Leporelo

Všichni jsme se narodili

z matčina lůna.

Znáš snad lepší holku,

štětku, učitelku, básnířku,

Co ti ho vytáhne z temnoty?

Znáš snad lepší verš,

co tě pohladí po tváři,

než mámino obětí?

Dejte šanci lásce a míru.

Láska je nakažlivá choroba.

Chci jít proti všem.

Láska je nekonečná svoboda.

Láska je sentimentální podoba v každém z nás.

Láska je zvířecí i lidská.

Já jsem zvíře a ty jsi štětka.

Jsem básník, koho nikdo neposlouchá.

Holky mne chtěj, to vím, každá jinak.

Však tak či onak,

dopadne to vždycky stejně jinak.

(Neděle 19.10.2002 22:42)

Ještě chvíli

Ještě chvíli tě chci líbat.

Ještě chvíli chci lízat tvé slabiny.

Ještě chvíli chci milovat tvé krásné tělo.

Ještě chvíli se ti chci dívat do očí.

Ještě chvíli tě chci mučit

a bez přestání učit jak se smát.

Ještě chvíli chci cítit lásku a mír.

A tvoje šamponem právě umyté vlasy.

Ještě chvíli chci dělat a říkat to, co chci.

Ještě chvíli chci zapomenout.

Ještě chvíli se chci bát.

Ještě chvíli se chci prát se svojí noční můrou,

co svírá mou duši.

Ještě chvíli chci být ve výhodě,

v rauši využít svého mládí.

Ještě chvíli tuhle krásnou chvíli,

chci problémy nechat spát.

Někdy ani nechci vstát

a prát se za lepší budoucnost,

protože s osudem stejně nic nesvedem.

Ještě chvíli chci být mladý,

17letý, nezaměstnaný prací

nad svojí světovou dekorací

dokonalé společnosti a představou

nad svou dokonalou postavou.

Zhasněte světla!

Vypněte hudbu!

Zavřete hubu!

Zavřete tu truhlu té falešné konejšivé lásky!

Pozoorrrrr! Ještě chvíli dávejte pozor na naší planetu!

(4.2.2003)

Jak zemřít

Jak zemřít?

Ptáme se:

1.proč

2.kdy

3.jak

4.čí vinnou

5.kdyby

Ale není to jedno?

Je!

Je to smrt a ta se neptá jen tiše odpověď šeptá.

(14.2.2003)

Proč

Proč jsme se narodili ?

Proč musíme umřít ?
Proč musíme říct, jak nám je?
Píšu o vás,
o sobě?
Kdo mi poradí ?
Kdo mi řekne jak to je?
Proč jsem se dneska nemodlil
a slova z úst faráře pochopil
jsem špatně?
Proč dělat věci složitější, když jsou
předem jasné?
Možná, že psát
o smrti a o bolesti
něco znamená
a že vše,
kromě mě je špatné,
tak proč to píšu?
Proč jsem v nejlepším snu?
Proč znamená hrát si s tímhle sajrajtem
co připomíná Bin Ládina s Husajnem
a s matčiným komplexem dohromady?
A je to tady.
Proč si na mě tak zlá, co je s tebou
to se mi nezdá,
jsem jedinej tvůj syn
nejsem dost dobrej?
To já vím,
že teď bloudím v temnotě,
vidím tě po ránu a je mi zima,

zle a úzkost v mém těle se rozlejvá,
jak ropná skvrna.
Cejtím, že nemůžu věřit nikomu a ničemu
možná je to jinak, ale cejtím se k ničemu.
Řekni mi, řekni mi, řekni mi, řekni mi, řekni mi....Proč?!

Proč každej den je rutinní?
To nemůžu říct,
už je to tak
jsme rukojmí systému,
který nezměníme,
který když se mu podřídíme změní nás.

Už mi těžkne hlas,
myšlenky jsou těžší
a slova
jdou stěží vyslovit,
pocity se měněj s ročním obdobím,
my se však neměníme,
to já vím.

Myji si ruce ve snaze s myšlenkou čistou,
procházím divným obdobím,
nechci si připustit,
že mě čeká procedura
se špinavím nádobím.

Proč máme strach ze smrti,
proč máme psychické poruchy,
proč nechceme být sami?
Řekni mi, řekni mi, řekni mi, řekni mi, ...
Proč?!

(28.10.2003)

Definice Strachu

Mám, máš, máme strach,
každej jinej
každej ten svůj.
Strach tkví v podvědomí tvým,
strach je tvůj soused,
kterého se nemůžeš zbavit,
třeba je to ten tvůj-můj.
Strach je přítel, kterým nemůžeš už víc zkazit.
Máš strach jít v noci sám?
Máš strach usínat sám a zase sám.
Máš strach přidat se k nám.
Máš strach z nemoci a ublížení?
Máš strach jít do vězení,
za vraždu a znásilnění,
máš strach říkat nahlas pravdu do očí,
máš strach, že tě někdo ze lži osočí
Máš strach udržet tajemství smrti?
Máš strach přešlapovat na útesu skály,
máš strach si pustit zprávy?
Máš strach se podívat zbrani do očí?
Máš strach, já to vím
je to strašný, ale víc ti nepovím,
je to strašný,
co když mě někdo něčím na ulici praští!
Jé je já jé jáá
je to v tvé hlavě,
spíš beru prášky
a je to horší,
strach je větší
než-li já,
ten mě ničí,
ten si mě dává,
vždycky mi zamává
a
pošeptá
krásnou dobrou noc. (11.9.2003 2:47)

Skleněná koule a věštecké karty

a jedny sparty

a pár bohů do party
budoucnost je jako mlha
a ty jsi jejím kompasem
Já jsem jen ocasem svých rodičů,
vás a sebe.
Budoucnost je vesmír a vesmír je budoucnost.
Budoucnost může být zajímavá
může být také poněkud schizofrenní
matka svého plodu. Všechno co děláme
a co uděláme je budoucnost.

Jsem paralyzován ve vlastním já.
Jsem konfrontován se skutečností smrti.
Jsem atomové jádro téhle společnosti.
Jsem nášlapná mina
se zpožděným spouštěcím mechanizmem.
Chci se vidět ve světle vědy.
Nechci se stydět za svojí máňu,
ach bože!
Ó Sibylo, vědmo má nejdražší
pověz!
K čemu jsem předurčen?
Ó mocná kartářko, dej mi tu moc
vidět neviditelné,
dej mi tu moc uchopit neuchopitelné
dej mi tu moc vyzkoušet nepoznané.
Ó Jelínku ty kriplíku.
Ó Matko tvá slova jsou jak ostrá
zubící se kola.
Ó ty hnusná učitelko
Ó ty stará ředitelko,
nejste o moc lepší,
všem bych vám dal pár ran pěstí.
Všechny bych vás vyhodil do povětří.
Co je štěstí, co je láska?
"dej si práska a zapomeň na to"
Ale logicky vzato
to mám všechno za to.

(7.4.2003)

Zpátky do léta lásky

Celá ani kousek.
Dlouhé vlasy, vůně kadidel,
kalhoty do zvonu
a spousta nahých těl
spletených do sebe,
taky bys to chtěl prožít,
taky bys chtěl bez rizika
pohlavní choroby si užít?

Dlouhé vlasy, ztopořené ocasy, korálky,
batikované oblečení
a krása z procitnutí duše,
zkouším si na to vše vzpomenout
zkouším zapomenout, že je nějaké teď
tady.

Amerikóóóó! Amerikóóó
Zůstaň čistá
jako tehdy, když na tebe
poprvé vstoupili a sémě
civilizace zasili.

Evropóóó! Evropóóó! Cejtim ty vibrace,

které vydáváš.

Ano ty i ty léto lásky znáš.

1967-1969.

Cejtim ty vibrace, které vydáváš?

Ano ty i ty léto lásky znáš.

1967-1969.

(14.4.04.)

Vůně-Fetiš

Cejtim podle chuti.
Cejtim svůj a tvůj pot,
směs léků, nafty
a kyselého pižma
cejtim chuť lívanců
politých javorovým sirupem
podle chuti se poznáme,
vůni tulipánů a vanilky
se zeptáme.
Cejtim podle vůně
cejtim tu vůni když si udělám
anální výtěr prstíkem v zadečku,
ano to je ta vůně panečku,
cejtim tu vůni ponožek.
Ano a taky když se
milujem a ty sténáš radostí
a chtíčem
a pak se roztékáš
jak poleva na zmrzlině,
šáhnu dvěma prstama
a jsem na mizině
cítím tě celou
cítím tvou...
Vůně mého tvého
prádla
to je paráda,
mít svého kamaráda
vím, že to máš ráda
a že to chceš

do zadečku
máš to ráda.
Nejsi ráda,
když cejtíš vůni viny.
Z pocitu probuzení,
z pocitu
procitnutí z rána,
cejtíš vůni mrtvého kamaráda,
cejtíš vůni tvého parfému,
já cejtim
doufám, že i ty
cejtíš to samé,
cejtíš? Je to krásné.

(1:47 13.7.04.)

Už sem ji našel

Už sem ji našel,

už sem ji uchopil,

uchopil tak pevně,

je pěkná, nikdy nemá dost.

Dal sem ji vše co bylo ve mě,

dala mi pocit,že snad můžu znova doufat,

doufat,že můžu znova stoupat.

Už ne po schodech neštěstí,

můžu stoupat výš a výš,

jen dej pozor ať se nezřítíš.

Tady čas utíká tak pomalu.

Ale s tebou se cítím,

vážně zvláštně, vážně.

Potácíš se v mých myšlenkách,

chci být John a ty budeš moje Yoko.

Třeba ze mě bude kokot,

ale nechci se tě vzdát.

Můžu být Romeo a ty Julie,

když nám to spolu štymuje,

není se čeho bát.

Nikdy sem nepoznal žádnou tobě podobnou,

nikdy sem nepoznal co je to někoho mít opravdu rád.

Můžeš být moji ozvěnou

a já na tebe budu vzpomínat

to vše se může stát.

Lesy jsou tajuplné,

budoucnost nejistá,

můžeme se smát,

můžeme se objímat,

na břehu jezera rozjímat,

hvězdy sou krásné, když se díváš

tím správným směrem.

Můžeme cokoli,

my můžem,

třeba náhle zhasnout

uložit se k věčnému spánku.

Však vždy bude na něco vzpomínat.

(6.10.2004)

Síla Vůle

Mít vůli chtít.
Chtít něco dokázat, změnit.
Mít vůli žít v tomto či jiným světě
a nějak obstát ve zkoušce.
Mít vůli snít, aspoň chvilku.
Mít vůli pracovat, na sobě,
počkat až přejde zima a roztaje
sníh.
Mít vůli říct cokoli a komukoli:
Takhle se mi to nelíbí.
Mít vůli říct ano to bolí,
ale to přejde.
Mít vůli stát s rukama vzhůru
i když to nejde.
Mít vůli jít pořád dál
i když cíl je nejasný.
Mít pod nohama, pevnou půdu.

I já bych chtěl vůli mít.
Bože!! Bože!
Když už ta bolest přejde.

(2.5.2005)

Vtipná

Odvykám cigaretě
a
alkoholu.

Tak promiňte, že jsem závislý.

(10.12 2016)

Vánoce bez sněhu

Když se ráno probudím, vidím, nevidím.

Nikde ani vločka,

vzpomínám na svá dětská léta a myslím,

že v polévce zbyla jedna čočka.

Určitě měl jsem se víc na co těšit.

Tenkrát na obzoru žádná kočka,

která by mě zahřála.

Vzpomínám si na tu dětskou nevinnost,

s jistou dávkou sentimentu sobě vlastní.

Štědrý večer byl něco úžasného,

vždy noc před tím nemohl jsem usnout.

A těšil jsem se na tebe!

Bylo nás víc, kteří se těšili, bylo to zvláštní.

Bylo to krásný, byl sem šťastný.

Spousta dárků, cukroví, vůně kadidla,

světlo svíček a kouzelný zvoneček.

Taky jste psali Ježíškovi?

Byl sem malý chlapeček, ale už tehdy jsem tušil,

že nemáme živej stromeček a že kapr má kostičky.

Celá rodina byla pospolu, událost jednou za rok.

Bylo fajn se sejít, v ten den u stolu.

Zapálit svíčku zazpívat písničku.

Často přemýšlím, jak tráví vánoce ti ostatní lidé na téhle zemi.

Jak asi tráví vánoce, černoši, arabové, číňani, židé apod..

Tak třeba v nejchudších koutech světa,

v Africe dozajista nesněží a v televizi jim asi nic neběží.

Smutné vánoce, když musí sehnat pro své blízké večeři..

Co třeba v Číně, v nejlidnatější zemi světa,

kde mohou mít manželé určitý počet dětí.

A spousta lidí tam nemá co jíst a ani nevím

jestli tam sněží.

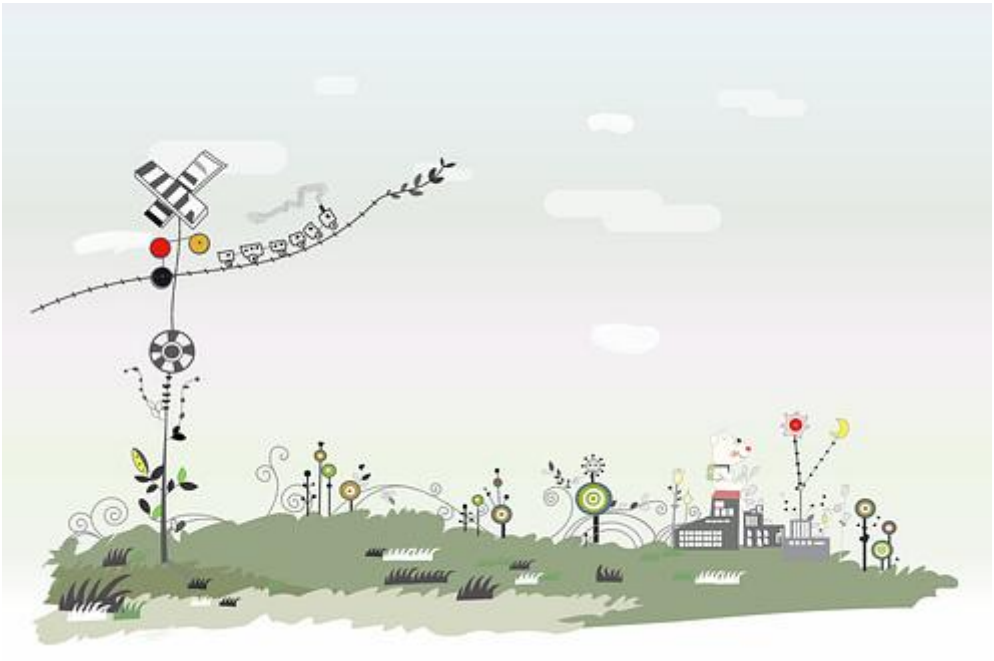
Co Irák a Palestina?

Je mi zima, když vidím co se tam děje, možná se moc dívám na

televizi a možná naopak málo a možná se mi to všechno

jenom zdálo.

(24. 12. 2006)

Sušenka

Máš, máme rádi sušenky.
Jejich nezaměnitelná chuť
a ta tradice a dlouhý zamotaný příběh.
Malý Pepča má chuť si dát sušenku,
i on zná ten příběh plný pokušený.
Když Pepča ráno vstane, na stole nesmí chybět,
kornflejky, mléko a sušenky.
Sušenka křehká křupající lahodná sušenka.
Jednou Pepča si hrál na hřišti, nikdo si ho nevšímal,
nikdo si sním nechtěl hrát.
Pak potkal Pepča Růženku, té se Pepík moc líbil,
tak přišla k němu a Pepík jí dal sušenku.
A povídá ji, Růžo Růžo Růžičko, ty moje
Sluníčko, proč mě nikdo nemá rád.
Růža mu odpověděla, Pepčo Pepíku to není tebou a ani jimi,
totiž oni sou tebou popleteni, třeba se tě taky bojí.
Pojď, Pepčo, Pepíku ty můj truhlíčku.
Pojď a chyť mě za ruku a jim dej pak sušenku.
Udělal, jak řekla a dal jim sušenku a tak jim zachutnala.

(4. 11. 2006)

Vesnická romance

Sedím na lavičce na opuštěném hřišti.
Slušelo by se říci prázdném.
Opuštěný jsem já.
17 vrb a 5 tují a jeden traktor opodál.
Před čtrnácti dny to bylo všechno jinak.
Teď tu sedím prázdný, jak prázdná
láhev od laciného destilátu
a přemýšlím kdo mi inspiraci vzal.
Nebe je krásně bílo modré, tys byla černá,
a přesto to šlo k sobě.
Dnes je tomu přesně týden cos mne opustila.
Zkouším na tebe zapomenout a moc to nejde.
Přesto bych byl rád, kdyby si tu se mnou byla.
Pověz co udělal jsem špatně?
Né já se tě nebudu ptát, nechci to vědět.
Snad potkám vesnickou děvu, která mé srdce,
utěší a bude mě mít ráda a bude věrná,
jak ten pes, co štěká vedle za plotem.
A neukáže mi záda, čert tě vem!
Dnes celý den shraboval jsem listí,
v naději, že zbavím se tě aspoň ve své mysli.
Pořád si říkám, co na tobě jen vidím, když chtěl jsem hezčí?
Já děvkař, trochu se stydím.
Je krásně, poslouchejte se mnou cvrkot ptáků, štěkot psů,
kokrhání kohouta, to všechno jsem chtěl dát do této básně.

(18. 6. 2006)

Kdo jsi

Hledám lásku a pokoru.
Spadané listí javoru.
Vůni dávných století,
ticho než-li odletí.
Hledám po kapsách básně,
královské, šaškovské, třešně,
pevnou dlaň, která nezraní.
Vyřčené otázky bez ptaní.
Hledám hvězdu spadlou z nebe.
Hledám tebe.

(27.6.2008)

Jak nalézt klid a mír

Jsem sám, to už je asi zřejmé
a okoukané.
Jsem hodně nasranej, zraněnej, já chudáček.
Zapomněl jsem klíče od tvého srdce.
Nemohu si vybavit tvou tvář.
Nevím co je slovo: pořádně milovat!
Jako kaktus na povrchu usychá.
Uvnitř je živý, jako život sám.
Jako bambus, který je ohebný za každého počasí.
Jako samurajský meč prastarých válečníků.
Slitina magmatu a ocelové magnolie.
Pravá mistrova práce.
Ten meč, rukou nelítostného samuraje,
utne hlavu mnoha válečníkům.
Ten meč ač nevědomky zasadil mi ránu.
Zamiloval jsem se.

(22.2.2008)

Pokání

Píšeš zprávu své holce z dalekých krajů.
Sedíš a přitom to co píšeš už víš,
že se do své rodné krajiny nikdy nepodíváš.
Ráno dáváš si do těla v poledne navštívíš svatyni starých Májů.
Jsi muž ze širých plání.
Jsi lovec a tvrdej chlápek,
tvůj nůž zabijí bez ptaní.
Vražedná pole rozoraná polibky děl,
hvízdot kulek a šrapnelů sviští kolem tvé hlavy.
Hustý dým nese se celou frontovou linii.
Mrtvolný zápach tlejících těl.
Disciplína přímo ukázková,
tak kdo tu sakra klel?
Olověná vesta, kevlarová helma veliteli, život nezachránily.
Spálené vzpomínky, válečný syndrom traumatu.
Dlouhá cesta domů.
Nářek žen i mužů a dětí, jsi vraždící stroj zrozen k boji.
Pro nadřízené hrdina, pro nepřítele jen smetí.
Rozkaz zněl jasně! Dobít a zabít!
Jiná země jiný svět, ty nechceš nechceš zabíjet.
Jen přežít.
"Vem mě domů, prosím vem mě domů!"
Slova tvého umírajícího kamaráda.
Je po válce, po boji.
Teď je klid a mír, domorodé ženy jsou žádostivé.
Jsi obklopen kmeny
a každý den jiné drogy.
Nevnímáš, necítíš, zapomínáš,
kdo jsi, kdo jsi byl.
Píšeš tento dopis a víš, že se ke své milé
nikdy nevrátíš.

(14.12. 2010)

S tebou i bez tebe

S tebou i bez tebe
stojím před tvým domem.
Zvoním, ty neotvíráš.
Přál bych si být tím stromem před tvým domem.
Mám rád krásu tvého těla, tvé ladné chůze.
Oddávám se té touze.
Co udělat mám proto aby si mě chtěla?
Ty tvoje sladké lži, co mi povídáš,
když se mnou klameš krásou svého těla.
Cohenův život po životě, trpká je ta chuť poslední cigarety.
Trpká je samohana v koutu o samotě.
Trpká jsou tvá slova: miluji tě.
Fantaskní groteska našeho vztahu.
Bojím se ti říci sbohem,
ty víš že Jidáš nebyl Bohem.
Balím si věci odjíždím.
Doufám, že nebudeš plakat, musím ti říct,
jsem bohém.
S tebou i bez tebe dojdu si pro tebe, abych ti řekl,
že všichni jednou půjdem do nebe.

(13.10. 2010)

Když je to poprvé

Milovat se poprvý, doporučuju nic neuspěchat.
Milovat se poprvý, kdo poradí,
kdo to zná, kdo to ví?
Milovat se poprvý, poslala mě kamsi
doslova řekla "Hajzle"!
Jo holky už jsou takový.
Milovat se podruhý, bylo to s někým jiným,
bylo to skvělý, bylo to libový.
Myslel jsem, že je to láska, když je do ouška mi mlaská,
něžná slůvka.
Milovat se po druhý, kdo to zná kdo to ví, kdo mi poradí?
Prý byla v tom a já měl být v sedmnácti otcem.
Šla prý na potrat.
Měl jsem platit, zase smůla,
nebo holý fakt?
Milovat se po třetí, bylo skvělý přímo světový,
já ji měl fakt rád.
Bylo to snad z lásky,
byl to můj první vážnej vztah.
Byla starší byl, jsem řádně zaučen.
Milovat se potřetí kdo to zná,
kdo to ví,
kdo mi poradí?
Mladý a neklidný, kdo to zná, pochopí.
Docela jsem to podělal, jak by to bývalo mohlo dopadnout?
To
už se dnes
nikdo nedoví.

(15.10. 2011)

Politická

Jak Pán píská, tak mi skáčeme.
A kdo neskáče není Čech.
Pán říká, zvýšíme daně, hurá na ně, hned!
Pán říká, kmán ví, není cesty zpět!
Pán se neptá, jen tiše šeptá odpověď.
Lidi nemají střechu nad hlavou, nemají co jíst.
Pán říká, prodáme, koupíme, to, či ono, vyždímáme z nich,
co se dá.
To je ono!
Stejně s tím nemůžou nic dělat, budou nás zase volit, jsme Pány situace,
máme figurky v poli.
Okrademe, podvedeme, lžeme a za to nám to stojí!
Rozkradená republika,
vykradený hrob idejí,
déšť a záplavy, špatné skutky nesmyjí.
Smějí se nám!
Smějí se nám do ksichtu!
Rovný rovnýho si hledá,
kmán před Pánem kleká,
uchvatitelé moci moci,
konspirují ve dne v noci,
budoucnost nejasná.
Pán si pokoj nedá.
Revoluce?

(18.8. 2012)

Burberry Girl

Jen jedna jediná.
Jeden den, taková po druhý zas jiná.
Čí je to vina, když milionům lidí na tomto světě je zima
a nemají co jíst?
V tomto kontextu je v tvém obchodě všechno nepodstatné.
Pořád nás vidím, v růžových barvách.
Nemůžu si dovolit koupit, tvůj úsměv nebo pohlazení.
Noviny o tom nebudou psát, chce se mi plakat, bojím se,
že se mi bude smát.
V tomto obchodě si nic nekoupím,
vím že se to mělo stát.

(29.10 2012)

Bojíš se zrcadel ve tmě?

Obraz Doriana Graye?
Něco se děje,
něco je blízko.
To jen smrtka se ti směje.
Není to láska, není to kec, že sex - lže.
Něco se děje, mám úzkost, něco slyším,
ona tam s jiným.
To se ti jen tvá holka směje.
Dívám se do zrcadla každý den a sním svůj malý sen,
že budu jednou svojí krásou okouzlen.
Dívám se do něj noc co noc den co den,
něco se děje, volám o pomoc, nikdo mě nevyslyší.
Někdo je blízko.
Zamiloval jsem se do sebe.
Pokaždý vidím někoho jinýho, to není sen.
Nejsem svou krásou okouzlen.
On už je den?

(12.12. 2012)

Malá chytrá šedá myš

Malá chytrá šedá myško,
jen utíkej ukaž mi všecko.
Šedá roztomilá myško,
jen utíkej,
ukaž mi svoje skrýše.
Pak pochopím spíše co mi chceš říct.
Malá myško, proč se mě bojíš?
Nechci ti ublížit
jen utíkej
ukaž mi svoje skrýše, tím spíše ti pak budu moci,
říct: běž!
Jak já tak i ty šlapeme to kolo, pořád šlapeme.
Šance jedna ku pěti?
Malá šedá chytrá myško utíkej
a
ty kočko za ní.
Ukaž mi všecko malá šedá myško, nebo ty kočko, co mi chceš říct.
Že jsem pořád děcko co chce všecko?

Pijákův démon

Nevím proč si to dám,
nevím čeho se bojím,
být démonů král?
Nevím proč utíkám,
už to není sranda, vůle - moje vůle je tak slabá.
A žádná ženská v dohledu.
Klepu se tři dny, to nemám.
Možná se poseru i zblázním,
zkouším dát vale alkoholovým lázním.
Básním, že se jednou bez ní zblázním.
Když ji teď u sebe nemám.
Můžu si ji koupit, můžu ji hladit muckat i ten muškát.
Je to jako, jízda na horské dráze jako ruská ruleta,
jako předehra bez vyvrcholení, to nikdy nepřijde.
Jack London ač nebyl, možná by se neupil,
kdyby žil v dnešní době.
A žádná holka tě nespasí, protože bude pít s tebou.
A popřít střízlivost a závislost na tom, že zítra vyjde slunce?

(4.11. 2013)

Udělej se pro sebe

Peníze lžou,
v televizi nám lžou,
tvoje holka lže,
všechno vypadá jako tvoje vina, že?
Udělej se pro sebe,
jedině sám se sebou a pro tebe tohle píšu.
Je to tak.
Klidně pošli tu píču k vodě,
vyber všechny peníze z účtu
a dej jim sbohem,
sbohem i bez něj,
udělej se pro sebe ,
ze své lásky k sobě se vyznej,
klidně plakej i nahlas klej.
Dej do toho, všechno co můžeš.
Buď zlej, když na to přijde,
udělej se sám pro sebe a hlavně se směj!

(17.6. 2014)

Vyvolávač deště

Snad to nebude trvat věčně?
Zeptal se vyvolávač deště.
Ulehám do postele s úzkostí
a strachem z následujícího,
probouzím se z následujícího.
Má-li to být psáno volným veršem
Má-li to být, poezie v próze,
chci setrvat v této póze
a kapkami deště tě propleskнout.

(2.10. 2014)

Zločin a trest aneb krev máme na rukou všichni

Nad hlavou svatozář, myšlenky hříšné.
Uvnitř žhář, brutální vrah a psychopat.
Těžké dětství, místo školy - ulice, místo bible - bestiář.
Jsou na vině rodiče i stát?
Zaměstnanej je celý policejní aparát.
Ujíždí neznámo kam.
Zločin a výklad ve všech možných rovinách.
Je jedno, že ta oběť byla nevinná,
hlavně, že zítra bude v televizních novinách.
Brutální poldové , šílenci s kvérem.
Brutální lyrika, krvavý diamant,
drsný mafián zality térem.
Brutální poldové, šťětky v pajzlech.
Prachy auťák, krásný holky, moc
nůž, šroubovák.
Noc překryje den, to je ten mafiánský
sen?
Posmrtná maska oběti.
Zločin nenásleduje trest.
Prezident, vláda, rodiče, systém, lid
i papež.
Mafiánova kára, mrtvý kůň i věštec.
Spravedlnost je slepá bába.
Zločince nenásleduje trest.
Krev máme na rukou všichni.
Zločinec se promění v oběť.

(20.7.2016)

Bez názvu

Jak bájný Fénix vstal z popela,
dokončím co dokončit mám.
Bob Dylan dostal cenu Ivora Novela.
Bojím se ukázat pravou tvář
láska je slepá, zakázat si svůj chtíč.
Když se láska promění v nenávist,
domy se stavějí, krok sun krok.
I koně se střílejí, domy se bourají,
moje verše nedávají smysl.
Placené plačky dál plakají, holky se na Petříně líbají,
všichni se na ně dívají i já se dívám a snívám,
že se tam jednou dolů podívám.
V televizi běží telenovela.
Bob Dylan dostal cenu Ivora Novela.
Domy se stavějí, krok sun krok
i koně se střílejí, domy se bourají, placené plačky dál plakají.
Páry se na Petříně líbají.
Telefon vyzvání, nikdo ho nezvedá.
Nedostal jsem pozvání, páry se na Petříně líbají.
Holky mě nedají, tajemství slov, dar řeči.
Bez ženský, bez peněz, zůstal jsem v křeči.
Volám jí a píšu, smůlu mám.
Vždycky narazím na nějakou píču.
Už není sama a já nejsem sám.
Tlačil jsem na pilu.
Tlačil jsem na stolici.
Někdo má pod čepicí, já dostal po palici.
Někdo tlačí na stolici, já jsem z toho na palici.
Tlačil jsem na stolici i na pilu.
Proč mi to dáváš za vinu, jenom tě mám rád.

(8.10 .2016)

Chci tvůj penis

Ona:

Chci tvůj penis..

Chci tvůj penis!

Chci ho mít!

Chci ho žužlat!

Chci ho sníst!

On:

Chceš můj penis?

Chceš ho masírovat..

Chceš ho lízat..

Chceš ho třít..

Chceš ho milovat?

(12.11. 2008)

Opět smutné narozky

Venku je hnusně, mě je hrozně,

poslouchám Prince Since 1985.

Zítra mi bude třicet jedna a pozitivní zpráva ani jedna.

Pořád se nemůžu odrazit ode dna.

Ty můj kvítku medový, že naše láska, již není láskou,

to se nikdo nedoví.

A čo bolí to přebolí.

Skoro už nic nepíšu, můj život stojí za píču.

Klidně vám ho i popíšu.

Už dávno nejsem, mladý, krásný, vlasatý, bezstarostný klučina,

s krásným úsměvem a modrýma očima, co píše tyto řádky.

Vracím se zpátky a ta holčina už je zase pryč.

Rád vzpomínám na minulost.

A přitom mi přítomnost utíká mezi prsty.

Ta bolest, ten smutek co jsem o ní rád písával se stali skutečností.

A skutek utek, neznámo kam.

(26.4. 2016)

Žít v bolesti

Není vítězů ani poražených,
láska může uzdravit,
závislost tě, může zabít.
Někdo bude plakat,
jiný se bude smát.
Porazit démona v nás
a
pořád se ptát, o čem je život.

Part II.

Hodiny odbíjejí pomalu,
hraju si s tebou na babu,
není jen svatých
a
hříšníků.
Řekl bych ti, vem mě za ruku,
Kolik je obětí,
tolik je viníků.
Namaloval jsem si tě
a
zarámoval jako obrázek.

Mé vztahy Part III.

Odešly a už se nikdy
nevrátí.
K snídani: bolest a smutek
K obědu: trochu strachu
K večeři: deprese, z bolesti a smutku,
úzkosti a taky strach, pocity beznaděje,
když není žádná naděje.
Cut! Střih!

(4.11.2016)

Kolik jsem dal, kolik jsem vzal

Kolik lásky jsem dal, kolik pozornosti,
zájmu, kolik milenek a počet orgasmů, ejakulátů, počet piv,
cigaret, kolik jsem si toho všeho vzal a kolik jsem dal?
Kolik pláče tolik smíchu, kolik času a spánku,
kolik cigaret vykouřil a alkoholu
jsem zkonzumoval.
Kolik úzkosti, obav a strachu, kolik hodin strávených u doktorů,
špatných rozhodnutí, nerozhodnosti, kolik šancí, lenosti, arogance,
šance, kolik jsem dal, kolik jsem vzal?
Kolik minut , hodin, dnů, týdnů, měsíců a roků sebelítosti.
Žádný směr, žádný cíl.
Kolik špatných rozhodnutí, kolik samohany, sebetrýznění, sebelásky
i sebeklamu a kolik strachu a úzkosti, tolik let jsem promarnil.
Prý pořád píšu v první osobě a o sobě. Dle některých to není poezie.
Kašlu na vás.
Vracím se zpátky na začátek, kolik jsme dal, tolik jsem vzal?
A já nepřestal.
Kolik je hodin?
Kolik lidí jsem pomohl a kolik pomohlo mě?

(2.7.2019)

Poučení o životě

Zenové mlčení bojovníka.
Věčný svit neposkvrněné mysli,
věčné soužení smrtelníka.
Co najdeme v Bibli a co v Koránu.
Hořící pralesy, vysychající studny, nádrže a řeky.
Modlitby v Ašrámu a kocoviny po ránu.
Války a hladomor v dalekém Súdánu.
Noci dlouhých nožů, pálení knih,
pálení čarodějnic, a trhání ústavy,
kolikrát nás naši předci varovali?
Měsíčním bděním bludička nese se
za zvuků samoty,
píšu si svůj román.
Zrození světa a bezbřehý materiální svět.
Bolest a sláva je sestupná spirála.
Oba páry do mobilních telefonů koukají.
Co říct si už pomalu nemají.
Touha po penězích, touha po moci.
Bezesné noci, plné bezmoci.
S
Ní i bez ní.
Sestupná spirála.
Já hledám v davu svého kamaráda.
Ke jsi?

(17.8.2019)

Zrození život a smrt

Narození, zrození, z bolesti k velké
radosti matky, držící své dítě, kterému dala život.
Roztomilé vřískající stvoření,
malé pacičky, vlásky plavé, oči jako mandličky.
Je středem pozornosti, kromě otce
a matičky si jej hýčkají dědečkové i babičky.
Později rostou vlásky, ručičky i nožičky.
Uděláme první krůčky,
nezřetelné skřeky, promění se v první slůvka.
Pootevřít dvířka, zvědavosti, k radosti, bolesti
a osamělosti.
Zatím je to nastavená od maminky kašička.
Pak přijde školička, první jednička, první pětka.
Zlobivá děcka, záleží na tom, jestli je tam čárka,
nebo tečka? Zatím jsme jen děcka
a chceme se hrát.
Nic nás nezajímá ani právní stát.
Z miminka už je holčička nebo chlapeček.
Ale i sprateček a puberťák, který dospívá v muže.
První lásky, ztráty a nálezy, sněženky a machři.
Vylétnou z hnízda, zkoušky z dospělosti.
Děti už mají své děti, z rodičů se stávají prarodiče,
školy, práce, z práce domů a zase do práce.
Společně strávené chvíle v kruhu rodinném.
Vzpomínky zachycené objektivem fotoaparátů.
Nekonečný koloběh života. První vrásky, šediny,
nemoci, stárnutí. Rodiče vidí růst své děti, děti,
vidí umírat své prarodiče. Den střídá den, měsíce
roky, plynou jako voda. Ruce se třesou, už není

roztomilé vřískající stvoření, on i ona se někdy ožení,
vdá a malinkému stvoření život dá.
Šedivý vlas, kůže svraštělá, slabý hlas, nejistá
obtížná chůze, zapomínání se v čase a prostoru,
v očích se vytrácí jas.
Stáří nemine nikoho z nás.

(20:25 22.5.2020)

Co je to láska?

Co je to láska a písmo svaté?
Řecká tragedie, co říká ta kráska?
Když tě svým úsměvem dostane.
Co je to vášeň, jsem jí unášen.
Spalující touha.
Ta vášeň, co mi mozek zatemní.
Rizika, jsou větší než-li zisk.
Zase sem selhal, sobě lhal.
Rychlé potěšení, není řešení.
Ta láska tam byla, možná tam stála
a já jsem dal přednost někomu jinému.
Svoje výčitky a následky si ponesu sám.
Čtu Camuse - Mýtus o Sisyfovi
a vůbec tomu nerozumím.
Absurdno existenciální postoj.
Tento život, život svět je Mája.
Pokušení sv. Antonína.
Pokušitel lluze, která není skutečná.

(13.7.2020)

Krásný vztah

Krásný vztah a porozumění hledám v rouchu.
Neničme co máme.
Zase si mě poslala do časového bezvědomí.
Vykrádám svůj vlastní hrob.
Píšu si svůj rekviem.
Dáma z kaméliemi, obžérství.
Hledám, chci mít s tebou krásný vztah,
ale nějak to nejde.
Autodestrukce započala své odpočítávání.
Nemůžeme už tu zůstat, není čas.
Namíříme kurz směr slunce.
Moje srdce je zamčené
v trezoru bolestí vzpomínek.
Nemůžu k němu najít správnou kombinaci.

(27.12. 2020)

Tam za mořem

Tam za mořem, do klidných vln ponořen.
Sluneční paprsky propalují do všech údů v těle.
Unášen proudem, neznámo kam.
Hledání pevniny stalo se mým osudem.
Jako Archimédes se sudem či snad Noe,
tam za mořem, peru se se svým osudem.
Dlouhé dny, se zdají nekonečné,
nahoře létají rackové.

Ze dnů se staly týdny, z týdnů měsíce,
už došly světlice,
zásoby jídla a vody
se
tenčí.
Já čekám záchranu zvenčí,
zesláblý,
hladový,
čekám na zázrak.
Já trosečník, jak z Costnerova vodního světa.
Je to vodní svět Kevina Costnera.
Kdy už tohle skončí?
Žiju život Kevina Costnera
a vodní svět se mi stal
mým životem.
V hlavě mi zní písnička od The Police.
Message in The Bottle.
Líbila se vám básnička?

(19:30 23.5.2020)

Obsah:

PRACUJÍCÍ LID 1
SEN SE STÁVÁ PRAVDOU 3
OD HELENY X PRO MĚ 5
LEPORELO 6
JEŠTĚ CHVÍLI 7
JAK ZEMŘÍT 9
PROČ 10
DEFINICE STRACHU 12
SKLENĚNÁ KOULE A VĚŠTECKÉ KARTY 13
ZPÁTKY DO LÉTA LÁSKY 14
VŮNĚ-FETIŠ 16
UŽ SEM JI NAŠEL 18
SÍLA VŮLE 20
VTIPNÁ 21
VÁNOCE BEZ SNĚHU 22
SUŠENKA 24
VESNICKÁ ROMANCE 25
KDO JSI 26
JAK NALÉZT KLID A MÍR 27
POKÁNÍ 28
S TEBOU I BEZ TEBE 29
KDYŽ JE TO POPRVÉ 30
POLITICKÁ 31
BURBERRY GIRL 32
BOJÍŠ SE ZRCADEL VE TMĚ? 33
MALÁ CHYTRÁ ŠEDÁ MYŠ 34
PIJÁKŮV DÉMON 35
UDĚLEJ SE PRO SEBE 36
VYVOLÁVAČ DEŠTĚ 37

ZLOČIN A TREST ANEB KREV MÁME NA RUKOU VŠICHNI 38
BEZ NÁZVU 39
CHCI TVŮJ PENIS 40
OPĚT SMUTNÉ NAROZKY 41
ŽÍT V BOLESTI 42
KOLIK JSEM DAL, KOLIK JSEM VZAL 43
POUČENÍ O ŽIVOTĚ 44
ZROZENÍ ŽIVOT A SMRT 45
CO JE TO LÁSKA? 47
KRÁSNÝ VZTAH 48
TAM ZA MOŘEM 49

Má cesta II.

David Kűhnmund

Editor - Ondrus Double

Ilustrace - https://pixabay.com/

Foto - David Kűhnmund

- 2021 -